

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019581 17 Кж 6
Бања Лука, 08.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и А.Б., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелима одузимање моторног возила из члана 237. став 1. истог закона, недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог закона и изазивање опште опасности из члана 402. став 1. у вези са чланом 23. истог закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог С.В., адвоката М.С. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 7 од 23.10.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С.В., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 7 од 23.10.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 Кв 7 од 23.10.2017. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених С.В. и А.Б., који им је продужен након потврђивања оптужнице Републичког јавног тужилаштва, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТ 0000115 16 од 05.4.2017. године, због основане сумње да су починили кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 2. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), у стицају са кривичним дјелима одузимање моторног возила из

члана 237. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. и изазивање опште опасности из члана 402. став 1. КЗ РС, у вези са чланом 23. истог закона.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, уз обавезну даљу контролу оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог С.В., адвокат М.С. из Б. због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени одмах пусти на слободу или да му се одреде мјере забране.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалба оспорава постојање основане сумње да је оптужени С.В. починио кривична дјела за која се терети, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, а затим оспорава и оправданост продужења притвора према оптуженом из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења за постојање основане сумње као општег услова за продужење притвора према оптуженом С.В. Наиме, у свим рјешењима о продужењу притвора против оптужених (и то како оно које је донијето након потврђивања оптужнице, тако и рјешење донесено у поступку раније контроле оправданости притвора, као и побијано рјешење), изнијети су разлози из којих произилази закључак о постојању основане сумње да је оптужени С.В., заједно са оптуженим А.Б., починио кривична дјела за која се терети. Ти разлози се заснивају на доказима приложеним уз оптужницу коју је првостепени суд потврдио, те доказима који су изведени у досадашњем току вођења главног претреса, а побијано рјешење је, супротно наводима из жалбе, правилно утврдило да још увијек постоји општи услов - постојање основане сумње. Осим тога, жалба не износи ниједан ваљани аргумент који би изазвао било какву сумњу да су се од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, измјениле неке околности и чињенице, које би евентуално довеле у сумњу даље егзистирање притвора против оптуженог Видовића.

Неосновани су и приговори жалбе да није било мјеста продужењу притвора против оптуженог Видовића из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Наиме, побијано рјешење је дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптуженог В., као и оптуженог Б. на слободи представљало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за овај притворски разлог, прихвата и овај суд. Све околности наведене у побијаном рјешењу, које се односе на начин и околности

под којима је извршено кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 2. КЗ РС, као и његове посљедице, те предузете радње оптужених након извршења тог дјела и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања на слободу како оптуженог В., тако и оптуженог Б., за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда, прије свега на подручју градова И.С. и С., гдје је дјело учињено и гдје живе чланови породице оштећеног пок. М.Л., његови рођаци и пријатељи, као и у мјестима становања оптужених.

Тиме се стичу сви услови за продужење притвора по овом притворском разлогу, па је првостепени суд, супротно наводима из жалбе, правилно поступио када је утврдио да и даље стоје разлози за притвор према оптуженом С.В., предвиђених у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Стога залагање жалбе да се притвор против оптуженог С.В. укине, односно да се исти замијени мјерама забране, није основано.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић